

उक्त्वा ॥ ५।१।१०३। इति उक्त्वा ॥ धनुः ।
इत्यमरः । २।८।८३। धनुक् इति भाषा ॥
(यथा, मावे। २।६७।

“कार्मुकेष्वेव गुणिना वागः सन्धानमेव्यति” ॥
कार्मुकः, पुं, (कार्मुकं धनुः साध्यत्वेनाख्यस्य इति
व्यञ्) वंशः । वाँश् इति भाषा । (कर्म्मणे कार्याय
प्रभवतीति । कर्म्मन् + उक्त्वा ॥) कर्म्मन्तमे चि ।
इति मेदिनी ॥ श्वेतखदिरः । हिज्जलः । महा-
निम्बः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कार्थं, स्त्री, (क्रियते यत् तत् । कृ + “विभाषा क
दृषोः” । ३।१।१२०। इति क्ववभावे “कृदृषो-
र्णत्” । ३।१।१२५। इति ण्यत् । ततो षडिः ॥
क्रियते यत् । इति व्याकरणम् । काज इति भाषा ।
“(कार्यन्तु तद्यस्याभिनिर्वृत्तिरभिसन्धाय प्रवर्तते
कर्त्ता” । इति चरके विमानस्थाने । ८ अध्यायः ॥
तथा मनुः । ६।२६६।

“आरमेत ततः कार्यं सच्चिन्त्य गुरुलाघवम्” ॥
कर्त्तव्यम् । यथा तत्रैव । ३।८०।

“आश्रयते कुटुम्बिभ्यस्तेभ्यः कार्यं विज्ञानता” ॥
तत्पति कारणम् त्रिविधम् । समवायिकारणम् १
यथा घटकार्यं प्रति कपालम् । असमवायिकार-
णम् २ यथा घटकार्यं प्रति कपालसंयोगादि ।
निमित्तकारणम् ३ यथा घटं प्रति दण्डकृत्वादि ।
इति तर्कशास्त्रम् ॥ हेतुः । प्रयोजनम् । इति
मेदिनी ॥ ऋणादिविवादः यथा,—

“यस्मात् कार्यसमारम्भश्चिरात्तेन विनिश्चितः ।
तस्मान्न लभते कालमभियुक्तस्य कालभाक्” ॥
इति व्यवहारतत्त्वे काव्यायनः ॥

(तथा च मनुः । ८।४३।

“नोत्पादयेत् स्वयं कार्यं राजा नाप्यस्य पुरुषः” ॥
अपूर्वम् । यथा,—

“विधिप्रत्ययस्य कार्यं शक्तिरिति मोमांसकाः” ॥
व्याकरणमते आदेशप्रत्ययागमाः । इति दुर्गा-
दासः ॥ (चि, करणीयम् । कर्त्तव्यम् । यथा मनुः ।
२।२४८।

“सहृषिण्यक्रियायान्तु कृतायामस्य धर्म्मतः ।
अन्यैवावृता कार्यं पिण्डनिर्व्वपनं सुतैः” ॥)

कार्यकुशलः, चि, (कार्यं कर्म्मणि कुशलः निपुणः) ।
कर्म्मतः । इति भूरिप्रयोगः ॥

कार्यपटुः, पुं, (कार्यां क्रियायां न पटति । कारि +
पट् संज्ञेयणे + कः ॥) क्षपणः । उन्मत्तः । अनर्थ-
करः । इति विश्वमेदिन्यौ ॥

कार्यप्रदेष्टा, पुं, (कार्यं प्रदेष्टुं अनेन । प्र + दृष् +
करणे घञ् ॥) आलस्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
कार्या, स्त्री, (कृ + ण्यत् । टाप ॥) कारीरुद्धः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

कार्या, चि, पुं, (कार्यं चर्म्मस्य इति इनिः ॥) यस्य
निर्दिश्यते कार्यं सः । इति दुर्गादासः ॥ क-
र्म्मार्था । इति कार्पटशब्दार्थ हेमचन्द्रः । (यथा
मनुः । ८।२।

“विनीतवेषाभयः पश्येत्कार्याणि कार्याणाम्” ॥)

कार्मरी, स्त्री, (कृ + स्वार्थे णिच् भावे मनिन्

कार्मरी तत् राति । रा + कः गौरादित्वात् ङीष् ॥
कार्मरी । गम्भारीरुद्धः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
कार्मः, पुं, (कृष् + स्वार्थे व्यञ्) कार्यः । सालरुद्धः ॥
इत्यमरटीकायां भरतः ॥ कबूरः । लज्जुचः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (कृष्णस्य भावः । “वङ्गदृढादिभ्यः
व्यञ्” ॥ ५।१।१२३। इति व्यञ्) कृष्णतायां स्त्री ॥
(यथा, मेघदूते ३१।

“सौभाग्यन्ते सुभग ! विरहावस्थया व्यग्रयन्ती
कार्म्येन त्यजति विधिना स त्वयैवोपपाद्यः” ॥)
कार्मकः, पुं, (कर्षति इति । कृष् + “कृषेर्दृडिञ्चो-
दीचां” । उणां । २।३८। इति कृन् । यदा कृषिः
श्रीलमस्य कृत्वादित्वात् णः स्वार्थे कन् ॥) कर्षकः ।
इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

कार्मापणः, पुं स्त्री, (कर्षण्यायं “तस्येदम्” ॥ १।३।१२०।
इत्यण् । नित्यं पणः परिमाणे इत्यप् गोचर-
सङ्घरेति घो वा कार्यस्य कर्मण वा आपणः
व्यवहारो यत्र । यदा कर्षयेदं स्वार्थे वा व्यञ्
तेन आपणते । आ + पण कर्म्मणि घः ॥) का-
र्षिकः । षोडशपणः । इति मेदिनी ॥ रूप्यकर्ष-
कृतव्यवहारद्रव्यम् । लोके तु तन्मूल्ये षोडश-
पणसमुदाये कार्मापणस्योपचारेण प्रवृत्तिः । तथा
हि शास्त्रीयो रजतमाशो द्विकृष्णलः । द्वे कृष्णले
समधृते विज्ञेयो रूप्यमाशकः । इति मनुः ॥
आद्ये कृतयुगे रजतकृष्णलयोर्दशगुणा मूल्य-
मिति द्वात्रिंशता कृष्णलाभी रजतकर्षस्य षो-
डशपणा एव मूल्यम् । पुराणशब्दशास्त्रकार्षिकं
पुराणञ्च कार्मापण इति वोपाहितः । इत्यमर-
टीकायां भरतः ॥ (यथा, मनुः । ८।१३६।

“कार्मापणस्तु विज्ञेयस्तान्मिकः कार्षिकः पणः” ॥)
कार्षिकः, पुं, (कर्ष + स्वार्थे ठक् ॥) कार्मापणः । इत्य-
मरः । २।६।८८ ॥ (यथा याज्ञवल्क्यः । १।३६५।
“निष्कः सुवर्णाश्चत्वारः कार्षिकस्तान्मिकः पणः” ॥
कर्षः कर्मणं श्रीलमस्य । कर्ष + ठक् ॥) कृषकः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (कर्षणायम् । कर्ष + ठक् । शा-
स्त्रीयपलचतुर्भागाः । कर्षः परिमाणमस्य ठक् ।
कर्षपरिमितद्रव्यम् । कर्षणं क्रीतः । ठक् । कर्ष-
क्रीतः ॥)

कार्षिः, पुं, (कृष्णस्यापत्यम् । अय इञ् ॥) कामदेवः ।
इति त्रिकाख्यशेषः । (यथा हरिवंशे । १६३।१६।
“तामापतन्तीं मायान्तु कार्षिः कमललोचनः” ॥
गन्धर्वविशेषः । यथा महाभारते । १।१२३।५३।
“युगपत्स्तपः कार्षिर्नन्दिश्चित्ररथस्तथा” ॥)
कार्षी, स्त्री, (कार्ष्य + ङीप् ॥) शतावरी । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (शतावरीशब्देऽस्या विवरणं ज्ञा-
तव्यम् ॥)

कार्यः, पुं, (कृष् + “इगुपधेति” ३।१।१४५।
कः । चतुर्वर्णादित्वात् स्वार्थे व्यञ्) सालरुद्धः ॥
इत्यमरः । २।४।४४ ॥ (अस्य पर्यायो यथा ।
“शालस्तु सर्वकार्यान्वर्गकार्मापणस्यसम्बरः” ।
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

काल त् कः कालोपदेशः । इति करिकल्पद्रुमः ।
(अदन्तचुरां-परं-सकं-सेट् ॥) यथा अचकाकत्

कालमियसया गणकः । एतावती वेलेति कथित-
वानिबन्धः । इति दुर्गादासः ॥

कालं, स्त्री, (ईषत् कृष्णत्वं जाति रूपाति । का +
कः धातुषु कुत्स्तिरूपतया व्यञ्जति वा । व्यञ् +
व्यञ् । कोः कादेशः ॥) लौहम् । इति वाचस्पति-
शिवमरटीकायां भरतः ॥ कालोत्तमम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥ कालीयकम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

कालः, पुं, (कलयति आयुः । कल् संख्याने पचा-
द्यच्च ततः प्रज्ञाद्यण् । यदा कलयति सर्वाणि
भूतानि । कल् प्रेरणे ण्यन्तात् पचाद्यच् ॥) क्षण-
दण्डमुहूर्त्तप्रहरदिनरात्रिपक्षमासायनवत्सरादिः ।
इति दुर्गादासः ॥ तत्पर्यायः । दिवः २ अनेहा ३
समयः ४ इत्यमरः । १।४।१॥ “जन्यानां जनकः कालो
जगतामाश्रयो मतः । परापरत्वधीहेतुः क्षणादिः
स्यादुपाधितः” ॥ (यथा विश्वपुराणे । १।२।१४।
“परस्य ब्रह्मणो रूपं एवमः प्रथमं द्विज ! ।
व्यक्ताव्यक्ते तथैवान्ये रूपे कालस्तथा परम्” ॥)

अस्य गुणाः । सङ्ख्या १ परिमितिः २ पृथक्त्वम्
३ संयोगः ४ विभागः ५ । इति भाषापरिच्छेदः ॥
“अनादिनिधनः कालो रजः सङ्घर्षणः सृष्टः ।
कलनात् सर्वभूतानां स कालः परिकीर्तितः” ॥
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ * ॥

(“कालस्तु त्रिविधो ज्ञेयोऽतीतोऽनागत एव च ।
वर्त्तमानस्तुतैस्तु वक्ष्यामि षट्पञ्च लक्षणम् ॥
कालः कलयते लोकं कालः कलयते जगत् ।
कालः कलयते विश्वं तेन कालोऽभिधीयते ॥
कालस्य वृषणाः सर्वे देवर्षिसिद्धिकिराः ।
कालो हि भगवान्देवः स साक्षात्परमेष्ठिनः ॥
सर्वपालनसंहर्त्ता स कालः सर्वतः समः ।
कालेन कलयते विश्वं तेन कालोऽभिधीयते ॥

येनोत्पत्तिश्च जायेत येन वै कस्यते क्षण ।
सोऽन्तवच भवेत्कालो जगदुत्पत्तिकारकः ॥
यः कर्म्मणि प्रपश्येत् प्रकर्षं वर्त्तमानके ।
सोऽपि प्रवर्त्तको ज्ञेयः कालः स्यात् प्रतिपालकः ॥
येन मृत्युवशं याति कृतं येन लयं व्रजेत् ।
संहर्त्ता सोऽपि विज्ञेयः कालः स्यात् कलनापरः ॥
कालः सृजति भूतानि कालः संहरते प्रजाः ।
कालः स्वपिति जागर्त्ति कालो हि दुरतिक्रमः ॥
काले देवा विनश्यन्ति काले चासुरपन्नगाः ।
नरेन्द्राः सर्वजीवाश्च काले सन्व विनश्यति ॥
त्रिकालात् परतो ज्ञेय आगन्तुर्गतचेष्टकः ।
तथा वर्षाहिमोष्णाख्या स्त्रयः काला इमे मताः ॥
तथा त्रयोऽप्येति ज्ञेया उद्यन्मध्यास्तलुपिणः ।
सृष्टोऽपि सर्वगः स वै व्यक्ताद्यस्ततरः शुभः” ॥
इति प्रथमस्थाने ४ अः । हारीतेनोक्तम् ॥)

यमः । (यथा गोः रामायणे । ३।२५।४३।
“आपतन्तीक्ष्णं वृष्टा कालदण्डोपमां गदाम्” ॥)
क्षणावर्णः । क्षणगुणवति चि । इत्यमरः । १।
५।१४९। (यथा गोः रामायणे । ६।६७।२।
“उद्यतायुधनिस्त्रिंशे रथे च समलङ्किते ।
कालान्धयुक्ते महति स्थितः कालान्तकोपमः” ॥)
मृत्युः । (यथा भागवते । ६।६।२।